

Publicerad 2015-10-04 00:41 av Sarabrina

Väsande svanar och motorbåtar

Jag tror mig inte ha varit skadad när våra vägar korsades.

Inte ens ett litet skrapsår.

Ärr hade jag. Men de var just det.

Gamla krigsspår där sårskorporna sedan länge pillats bort.

Ändå plåstrade du om mig med dina varma blickar och läkande ord.

Solen reflekterades över vattenytan,

där på en termitäten stock bildades vårt vi.

Framför väsande svanar och motorbåtar.

När jag kippade efter andan och ångesten steg,

omfamnade du mig hårt och utplånade oron. Rädslan.

Även gamla ärr kan bränna ibland.

Du viskade i mitt öra;

När man har hoppat bungy-jump och erfarit hur linan gått av,

då är det inte konstigt att man räds för att hoppa igen.

Men hoppa med mig.

Vår lina är stark.

Gamla ärr kan bränna ibland. Men de är just det.

Och så trillade vi över kanten tillsammans.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sarabrina med Poeter.se id #11089 innehar upphovsrätten